

BIULETYN INFORMACYJNY PARAFII MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ POLSKI

NR 97, 15.11.2020, XXXIII NIEDZIELA ZWYKŁA

PIERWSZY I DRUGI LIST DO TESALONICZAN [1TES] [2TES]

W spuściźnie św. Pawła zapisanej w Nowym Testamencie znajdują się dwa listy do wspólnoty chrześcijańskiej w Tesalonice – Pierwszy i Drugi List do Tesaloniczan. Ich rozważanie podejmiemy wspólnie nie tylko ze względu na to, że są kierowane do tych samych adresatów, ale też dlatego, że podejmują jeden temat. Zaczniemy jednak od początku.

Tesalonika (dziś to miasto nazywa się Saloniki) była znaczącym miastem w starożytności. Za czasów św. Pawła pełniła rolę stolicy rzymskiej prowincji Macedonii. Dziś Saloniki są drugim co do wielkości i znaczenia miastem Grecji a wielkością przypominają Kraków. W tym właśnie portowym mieście wylądował na przełomie 49 i 50 św. Paweł. Było to jedno z pierwszych miast w Europie, do którego dotarł Apostoł Narodów. Znalazłszy się w Tesalonice św. Paweł rozpoczął od razu bardzo dynamiczną pracę misyjną. Jednak musiał ją przerwać już po kilku tygodniach wobec wrogiej postawy licznych w Tesalonice Żydów. Zmuszony został do ucieczki. Wydarzenia te zostały opisane w Dziejach Apostolskich (Dz 17,1-10). Po opuszczeniu Tesaloniki przez Bereę i Ateny dotarł do Koryntu. Stamtąd wysłał do Tesaloniki swego ucznia i pomocnika Tymoteusza, aby ten sprawdził, czy wspólnota, którą zapoczątkował w Tesalonice trzyma się wiary. Tymoteusz przyniósł wieści z jednej strony bardzo radosne, że ci, którzy przyjęli wiarę trwają w niej; z drugiej jednak strony niepokojące było, że wiara chrześcijan w Tesalonice jest przemieszana z postawami obcymi Ewangelii.

Wobec takich wieści św. Paweł postanowił napisać do Tesaloniczan osobisty list, w którym tłumaczy to, czego nie zdążył przedstawić gdy był w Tesalonice. Podstawowym problemem młodej wspólnoty Tesaloniczan było pytanie o powtórne przyjście Pana Jezusa na ziemię – o Paruzję i związany z tym koniec świata. Chrześcijanie z Tesaloniki w sposób dość typowy dla nowonawróconych tak bardzo przejęli się czekaniem na powrót Pana Jezusa, że przestali się troszczyć o codzienność. Zaniedbywali swoje obowiązki. Porzucali pracę. Przystawali interesować się rodziną. Apostoł Paweł z całą stanowczością przywołuje Tesaloniczan do porządku. Tłumaczy im, że dnia powrotu Pana Jezusa nikt nie zna i nie ma podstaw, aby twierdzić, że będzie to już wkrótce. Należy zaś tego momentu czekać spokojnie pełniąc swoje obowiązki a nie w gorączce tracąc czas na nerwowe wyglądanie, czy już widać znaki końca świata. Dodatkowo św. Paweł uspokaja Tesaloniczan co do losu tych, którzy umarli przed powrotem Pana Jezusa, tłumacząc, że w dniu ostatecznym oni zmartwychwstaną i jako pierwsi, przed żyjącymi, wejdą do królestwa Jezusa.

Taka jest zasadnicza treść Pierwszego Listu do Tesaloniczan. Wspomnieć tylko trzeba, że św. Paweł przed upomnieniami i pouczeniami zamieszcza obszerną pochwałę wiary i wytrwałości młodej wspólnoty.

Drugi List do Tesaloniczan ma bardzo podobną tematykę. Również w głównej mierze poświęcony jest sprawie powrotu Pana Jezusa na ziemię. W tym samym duchu, co w 1Tes św. Paweł zachęca Tesaloniczan do spokoju i oczekiwania na paruzję przy wypełnianiu swych codziennych obowiązków. Nowym wątkiem w tym samym kontekście jest wykład Apostoła o antychryście – niegodziwcu, wrogu Chrystusa, który pojawi się na ziemi przed powrotem Pana. Święty Paweł nie do końca wyjaśnia ten temat. Powołuje się w tym miejscu na swoje nauczanie w czasie pobytu w Tesalonice. Wspominając jednak o „niegodziwcu” akcentuje, że podstawowym zadaniem chrześcijan jest umacnianie swej wiary, aby nie dać się oszukać temu kłamcy. Tak więc po raz kolejny św. Paweł sprowadza chrześcijan w Tesalonice „na ziemię” z ich niespokojnych oczekiwań i dywagacji.

Tradycyjnie przyjmuje się, że Drugi List do Tesaloniczan powstał w kilka miesięcy po pierwszym. Dlatego właśnie ich tematyka jest tak podobna – jeszcze ciągle niepokoją te same problemy i trzeba je nadal wałkować. Przy takim założeniu Listy do Tesaloniczan byłyby dwoma najstarszymi pismami Nowego Testamentu, zredagowanymi wcześniej niż Ewangelie.

Istnieją jednak poważne hipotezy, które sugerują, aby inaczej spojrzeć na Listy do Tesaloniczan. I widzieć w Pierwszym Liście dwa listy połączone ze sobą. Drugi natomiast uznać za pismo znacznie późniejsze –

Sam Bóg pokoju niech was całkowicie uświęca, aby nienaruszony duch wasz, dusza i ciało bez zarzutu zachowały się na przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa. Wierny jest Ten, który was wzywa: On też tego dokona.

1Tes 5, 23-24

właściwie powtórne wydanie Pierwszego Listu przez któregoś z uczniów św. Pawła. Wówczas 1Tes byłby faktycznie najstarszą księgą Nowego Testamentu, natomiast 2Tes należałoby uznać za pismo znacznie późniejsze, być może napisane nawet po śmierci św. Pawła. Te rozważania oczywiście nie zmieniają podstawowego faktu, iż Listy do Tesaloniczan są pismami natchnionymi i niosącymi Boże objawienie.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE NA 33 NIEDZIELĘ ZWYKŁĄ, 10.11.2020

W tym tygodniu w liturgii: we wtorek św. Elżbiety, w środę bł. Karoliny Kózkówny, w piątek św. Rafała Kalinowskiego, w sobotę Ofiarowanie NMP, w niedzielę za tydzień Chrystusa Króla.

W sobotę Wspólnota Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego zaprasza na adorację o 10.00 i Mszę o 11.00 w intencji obrony życia.

W niedzielę za tydzień Msza o 17.30 będzie ofiarowana w intencjach Rodziny Radia Maryja.

W dni powszednie o 17.15 odmawiamy różaniec z modlitewnymi wypominkami zmarłych. Wypominki przyjmujemy w kancelarii parafialnej.

Przez cały listopad, nawiedzając cmentarz, każdego dnia można zyskać odpust za zmarłych pod zwykłymi warunkami.

Składamy serdeczne podziękowanie za wszystkie ofiary złożone dziś na tacę, a także za ofiary składane w kopertach oraz przesyłane na konto parafii. Środki te zostaną przeznaczone na remont okien pod dachem naszego kościoła.

EWANGELIA NA DZIŚ I NA CAŁY TYDZIEŃ

Jezus opowiedział swoim uczniom tę przypowieść: „Pewien człowiek, mając się udać w podróż, przywołał swoje sługi i przekazał im swój majątek. Jednemu dał pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności, i odjechał. Zaraz ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł, puścił je w obrót i zyskał drugie pięć. Tak samo i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał drugie dwa. Ten zaś, który otrzymał jeden, poszedł i rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze swego pana. Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i zaczął

rozliczać się z nimi. Wówczas przyszedł ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł drugie pięć i rzekł: "Panie, przekazałeś mi pięć talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem". Rzekł mu pan: "Dobrze, sługo dobry i wierny. Byłeś wierny w niewielu rzeczach, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana". Przyniósł również i ten, który otrzymał dwa talenty, mówiąc: "Panie, przekazałeś mi dwa talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem". Rzekł mu pan: "Dobrze, sługo dobry i wierny. Byłeś wierny w niewielu rzeczach, nad wieloma cię postawię;

wejdź do radości twego pana". Przyniósł i ten, który otrzymał jeden talent, i rzekł: "Panie, wiedziałem, żeś jest człowiek twardy: chcesz żąć tam, gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzieś nie rozsypałeś. Bojąc się więc, poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto masz swoją własność". Odrzekł mu pan jego: "Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że chcę żąć tam, gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzieś nie rozsypałeś. Powinieneś więc być oddać moje pieniądze bankierom, a ja po powrocie byłbym z zyskiem odebrał swoją własność. Dlatego odbierzcie mu ten talent, a dajcie temu, który ma dziesięć talentów. Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma, zabiorą nawet to, co ma. A sługę nieużytecznego wyrzucicie na zewnątrz w ciemności; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów". (Mt 25,14-30)

To co najsmutniejsze w przypowieści o talentach, to przykra prawda, że tym ostatnim, który zmarnował otrzymaną szansę kierowała zazdrość. Każdy z nas czuje to jego myślenie - dostałem najmniej czyli potraktowano mnie niesprawiedliwie, nie będę się więc starał, bo mnie poniżono. No tak. Ale to najmniej, które otrzymał to była na nasze równowartość miliona złotych. Zamiast się nim cieszyć, myślał o tych, którzy dostali dwa lub pięć. Ks. Jerzy Czerwień

GOŚĆ
NIEDZIELNY

Męczennicy komunizmu. Siostry z Braniewa i ksiądz z Crocette koło Bolonii. **Patomowa.** Skąd wulgarność demonstracji ulicznych? **My tu jesteśmy.** Jak czują się niepełnosprawni, gdy słyszą hasła protestów?

Msze Święte w niedziele: 6.30 / 8.00 / 9.30 / 11.00 / 12.30 / 16.00 / 17.30 / 19.00

Msze Święte w dni powszednie: 6.00 / 6.30 / 7.00 / 7.30* / 8.00 / 11.00 / 18.00 (* nie ma Mszy o 7.30 w środy i pierwsze piątki)

Spowiedź (w kaplicy pojednania): w **niedziele** kwadrans przed każdą Mszą Świętą / w **dni powszednie:** 6.00-8.30; 16.30-18.00.

Kancelaria parafialna

Dyżur księdza:

poniedziałek – wtorek 16.30-17.45

środa – piątek 10.00-10.45 16.30-17.45

sobota 10.00-10.45

Dyżur siostry:

poniedziałek nieczynne

wtorek – piątek 09.00-11.00 16.00-18.00

sobota 09.00-11.00

W pierwsze piątki miesiąca i święta kancelaria nieczynna

Dane kontaktowe

ul. Obrońców Krzyża 1, 31-831 Kraków, kontakt.arkapana@gmail.com; www.arkapana.pl

Telefon do kancelarii: 12 644 06 24; Telefon do zakrystii: 12 649 52 25; Telefon do księdza dyżurnego: 791 164 081

Ks. Jerzy Czerwień 12 68 08 204 Ks. Józef Zieliński 12 68 08 205 Ks. Krzysztof Biros 12 68 08 206

Ks. Władysław Kądziołka 12 68 08 208 Ks. Adam Trzaska 12 68 08 212 Ks. Michał Kania 12 68 08 213

Ks. Andrzej Małysa 12 68 08 214 Ks. Bogdan Mosur 12 68 08 215 Ks. Janusz Rabiniaak 12 68 08 216

Ks. Janusz Mieczkowski 12 68 08 217

Numer rachunku bankowego parafii: 37 1020 2906 0000 1202 0086 9321